

Turkish Studies *Language and Literature*

Volume 14 Issue 1, 2019, p. I-VIII
ISSN: 2667-5641
Skopje/MACEDONIA-Ankara/TURKEY

INTERNATIONAL
BALKAN
UNIVERSITY

EXCELLENCE FOR THE FUTURE
IBU.EDU.MK

HÜSEYİN SU'YA SAYGIYLA

Yavuz AHMET*

Popüler olmayı asla hedeflememiş, kalemini gündemin ucuz polemiklerinden sakınmış, sansasyonel konulara tenezzül etmemiş bir yazarın; sağlığında takdir görebilmesi, okuruyla buluşabilmesi, sadece Türk edebiyatında değil dünya edebiyatı açısından da az rastlanır bir durumdur. Oğuz Atay, Demiryolu Hikâyecileri öyküsünün sonunda, “Ben buradayım sevgili okuyucum, sen neredesin acaba?” sorusunu o yüzden sorar. Ahmet Hamdi Tanpınar, o yüzden ‘sükût suikastına’ uğradığını düşünür. Atay’ın yazarlık kabiliyetinin ürünlerine Türk okurun henüz hazır olmaması, edebiyat ortamımızda, geçmişten günümüze nitelikli ürünlerin geç tanınırlığı, yazarın aramızdan erken ayrılması gibi sebeplerle, Oğuz Atay, ne kendi okurunun “Ben buradayım!” cevabını duyabildi ne de yakın arkadaşı Vüs’at O. Bener’in, “Oturduğun salıncaklı koltuk yıllardır soğumadı. Ne vardı büyütecek beynini o kadar?” sorusunu yanıtlayabildi.

Aslında her edebi metin, okura sunulmuş bir davettir ve yazar, paylaşımına açtığı eseriyle birlikte okura, neredede olduğu sorusunu sorar. Dahası, yalnız kavgalarına şahit olmaya, sessiz konuşmalarına kulak vermeye, birlikte rüyalara dalıp birlikte uyanmalara çağırır okuru.

Evet, Tanpınar’ı sükût suikastımızın mağduru yaptık; doğrudur. Oğuz Atay’a geç kalınmış sesimizi duyuramazdık; o da doğrudur. Fakat bu defa, Türkçenin özellikle öykü vadisinde okuruna

* Öğretmen-MEB, E-posta: yavuzahmet7133@gmail.com

seslenen, kendi üslubunu ortaya koyabilmiş, bin dokuz yüz seksen sonrası Türk edebiyatında adını perçinleyebilmiş bir başka kalem sahibine, ne mutlu ki cevap verebiliyoruz:

“Ey Hüseyin Su! Biz burdayız!”

Üşüye üşüye, aşkın bin bir halini göre göre, takvim yapraklarında yırtıla yırtıla, gül kokulu yemenilere bürüne bürüne; işte geldik, buradayız. Birbirinden değerli hocalarımız sizin değerli cümlelerinizin arasından birer birer çıkarak yolculuklarına, yanlarında hediyelerini de getirdiler ve çalışmalarıyla, sigaya çekilmeye hazır bekliyorlar.

Siz, ziyaretinize gelen edebiyat öğretmenlerine, edebiyatın memurluğunu bir dönem yapmak gerektiğini söylersiniz. Biz, söylenmeyen sözlerin gerisinde, ama bir dönem değil her daim edebiyat işçisi olmamız gerektiğini anlarız. Biliyoruz, bu, henüz emekliye ayrılmamış-hiç emeklisi olmayan bir edebiyat işçiliğinin karşısında duruştur. Hüseyin Su, henüz alınının terini silmemiş, elini kurulamamış, kalemini çekmeceye kaldırmamıştır. Geçtiğimiz yollara daha nice geçeceğimiz yollar ekleyecek, bizi daha nice cümlelerde üşütecek, takvim yapraklarıyla savuracak, gül kokularına boğacak, hallerden hallere göndereceksiniz. O yüzden “Biz buradayız!” cevabımız, nihai cevap değil bir ara uğrağın haber verilmesidir.

Umarız sessiz konuşmalarınıza kulaklarımızı yeterince verebilmiş, yalnız yazma anlarınızın coşkulu yoldaşları olabilmişizdir. Eksikliklerimiz varsa affola...

Hayatın sakın tanığı, hikâye cümlelerinin titiz işçisi, döneminin duyarlı kalemi, pencereleri yeniliğe açık ama perdeleri taklide sonuna dek kapalı büyük ustaya saygıyla!..

Yavuz Ahmet

HÜSEYİN SU ÖZ GEÇMİŞİ

1952’de Kırşehir/Çiçekdağı’nda doğdu. İlköğrenimini doğduğu köyde, Orta öğrenimini Kırıkkale’de (1972), yüksek öğrenimini Ankara’da, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Yeni Türk Edebiyatı Bölümünde (1980) tamamladı; *Hikâyeci ve Romancı Olarak Samipaşazâde Sezâi*, adlı bitirme tezini yazdı. Öğrenciliği sırasında memurluk, daha sonra da edebiyat öğretmenliği ve kütüphanecilik yaptı. Yazmaya *Edebiyat* dergisinde başladı (1980). Bazı gazetelerin kültür-sanat sayfalarında (1979), *İlim ve Sanat* ve *Mavera* dergilerinde (1986-87) yazdı. *Hece* (1997) ve *Heceöykü* (2004) dergileriyle *Hece Yayınları*’nın kuruluşuna öncülük etti. Kuruluşundan itibaren de on sekiz yıl boyunca *Hece* (213 sayı), *Heceöykü* (64 sayı) dergilerinin ve *Hece Yayınları*’nın yayın yönetmenliğini yaptı (1997-2014). Her iki dergide de öykü, deneme ve incelemeler yazdı. Kitaplarından *Gülşefdeli Yemeni*, *Aşkın Hâlleri*, *Ana Üşümesi*, *Bir Yağmur Türküsü*, *Kalemin Yükü*, *Yazı ve Yazgı* Arnavutçaya; *Gülşefdeli Yemeni* (*Her Roj Ji Emir Diçe* adıyla) Kürtçeye çevrildi. Öykülerinden ‘Ateş’ Boşnakçaya; ‘Gülşefdeli Yemeni’ Azericeye ve Farsçaya; ‘Yüzündeki Deniz Duruluğu’ da İtalyancaya çevrildi. **Kitapları:** *Tüneller* (öykü, 1. Baskı, 1983); *Ana Üşümesi* (öykü, *Tüneller*’in yeniden düzenlenmiş hâliyle 1. Baskı, 1999; 4. Baskı 2017); *Gülşefdeli Yemeni* (öykü, 1. Baskı, 1998; 10. Baskı, 2018); *Aşkın Hâlleri* (öykü, 1. Baskı, 1999; 6. Baskı, 2018); *İçkanama* (öykü, 1. Baskı, 2018); *Bir Yağmur Türküsü* (deneme, 1. Baskı, 1999; 2. Baskı, 2015); *Öykümüzün Hikâyesi* (inceleme, 1. Baskı, 2000); *Kalemin Yükü* (deneme, 1. Baskı, 2014; 2. Baskı, 2017); *Yazı ve Yazgı* (deneme, 1. Baskı, 2014; 2. Baskı, 2017); *Keklik Vurmak*, (söyleşi, 1. Baskı, 2015); *Hikâye Anlatıcısı*, (inceleme, 1. Baskı, 2016); *Takvim Yırtıkları I- II- III* (günlük, 1. Baskı, 2017; 2. Baskı, 2018); *Entelektüel Öfke* (İnceleme, 1. Baskı, 2018); *Bir Hayat, Bir Hikâye* (inceleme-söyleşi, 1. Baskı, 2019); *Irmağın İçli Sesi: Atasoy Müftüoğlu Kitabı* (ed., inceleme, 1. Baskı, 2007);

Edebiyat Eylemi ve Nuri Pakdil (ed., inceleme, 1. Baskı, 2013; *Nuri Pakdil'in Mektupları I- II- III* (yay. haz.; mektup, 1. Baskı, 2014). **Ödüller:** 1) Türkiye Yazarlar Birliği 1998 Yılı Öykü Ödülü; 2) *Nuri Pakdil ve Edebiyat Eylemi* adlı eseri nedeniyle, Türkiye Yazarlar Birliği 2013, 5. Edebiyat Mevsimi Nuri Pakdil Özel Ödülü; 3) Türkiye Yazarlar Birliği, 6. Edebiyat Mevsimi, '2014 Yılı Hikâye Ödülü' verildi.

HAYATINDAN BİRKAÇ KARE

